BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 25 stycznia 1955 r. | Nr 1 (72) | Poz. 1—6

TREŚĆ:

1.

ZARZĄDZENIE Nr 159
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 31 grudnia 1954 r.

w sprawie wprowadzenia w życie nowych Katalogów Norm i Stawek Jednostkowych (KNSJ) na roboty budowlano-montażowe.

Na podstawie ust. II uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie organizacji normowania pracy (Biuletyn PKPG Nr 10/50, poz. 126) oraz po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Polsce zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się moc obowiązującą i wprowadza się w życie w przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) budowlano-montażowych budownictwa przemysłowego branżowe Katalogi Norm i Stawek Jednostkowych wymienione w pkt. 1, 2, 3 i 5 wykazu, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zaleca się przedsiębiorstwom (zjednoczeniom) budowlano-montażowym budownictwa przemysłowego stosować zakładowe upowszechnione Katalogi Norm i Stawek Jednostkowych wymienione w pkt. 4, 6, 7 i 8 wykazu, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

w/z MINISTRA — Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Nr 159 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 grudnia 1954 r.

WYKAZ WPROWADZANYCH KNSJ

L.p.	Temat	Nr katalogu	Zakres
1.	Nawierzchnie dróg startowych	39	branżowy
2.	Montaż urządzeń transportu poziomego i pionowego o ruchu przerywanym	51 A	branżowy
3.	Montaż pomp, wentylatorów i sprężarek	73	branżowy
4.	Montaż konstrukcji stalowych hangarów	49	zakładowy (upowszechniony)
5.	Obmurza kotłów wysokoprężnych	42-uzupełnienie	branżowy
6.	Montaż hal z prefabrykatów	80	zakładowy (upowszechniony)
7.	Montaż linii elektrycznych napowietrznych 3, 6, 10 KV	74	zakładowy (upowszechniony)
8.	Montaż podstacji elektrycznych 15, 20 KV	28 A	zakładowy (upowszechniony)

2.

PISMO OKÓLNE Nr 4/GM II

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

GABINET MINISTRA

z dnia 11 stycznia 1955 r.

w sprawie zawierania umów o prace zlecone.

W całym szeregu przypadków przy opiniowaniu wykonanych już umów na prace zlecone stwierdzono, że umowy o te prace zawierane są bez zachowania niezbędnych formalności oraz bez dostatecznej dbałości o interes społeczny. Niejednokrotnie ujawniono niedopuszczalne powierzanie prac na zasadzie wstępnych umów lub zleceń bez uzyskania uprzedniej zgody właściwych władz, do których występuje się o zatwierdzenie odnośnych umów już po wykonaniu dzieła i nadejściu terminów wypłaty wynagrodzenia.

Do najbardziej typowych uchybień należy zaliczyć brak właściwej równowagi pomiędzy świadczeniami wzajemnymi stron, co powoduje konieczność obniżania ustalonych wynagrodzeń już po wykonaniu i przyjęciu dzieła.

Sytuacja taka jest rażąco sprzeczna z zasadami praworządności i podstawowymi warunkami współżycia społecznego w państwie ludowym. Obowiązujące przepisy prawne i bezpieczeństwo obrotu wymagają, aby umowa dostatecznie jasno precyzowała wzajemne prawa i obowiązki stron. W szczególności umowa powinna dokładnie określać przedmiot zlecenia, sposób odbioru, termin wypłaty i wysokość wynagrodzenia. Jeżeli odbiór ma być dokonany komisyjnie, z posiedzenia komisji powinien być spisany protokół zawierający bądź przyjęcie przedmiotu zlecenia, bądź też określający dokładnie uzupełnienia, poprawki i zmiany, od których dokonania komisja uwarunkowuje przyjęcie pracy. Wysokość wynagrodzenia względnie stawka jednostkowa, czy inny sposób określenia jego wysokości powinny być sprecyzowane jasno i niedwuznacznie. W przypadku wynagrodzenia godzinowego należy jasno określić sposób kontrolowania pracochłonności.

Obniżanie wynagrodzenia umownego, jeżeli nie jest przewidziane w samej umowie nie może mieć miejsca, poza szczególnymi przewidzianymi przez prawo przypadkami.

Zwraca się uwagę, że zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku umowy ustalającej niewspółmiernie świadczenia stron ze szkodą zamawiającego, podpisujący umowę pracownicy ponoszą osobistą majątkową odpowiedzialność za nadpłacone kwoty, a za zawarcie umowy bez odpowiedniego uprzedniego zezwolenia — choćby żadna szkoda nie wynikła — odpowiedzialność służbową.

DYREKTOR GABINETU **Mgr Z. Jamrógiewicz**

3.

PISMO OKÓLNE Nr 5/GM II

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

GABINET MINISTRA

z dnia 12 stycznia 1955 r.

w sprawie wydawania przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oddzielnych potwierdzeń wykonania polecenia przelewu opłat arbitrażowych.

W związku z ostatnio stosowaną przez oddziały Narodowego Banku Polskiego praktyką niewydawania oddzielnych potwierdzeń wykonania polecenia przelewu opłat arbitrażowych, co komplikowało sytuację jednostek gospodarki uspołecznionej w przypadku składania wniosku do komisji arbitrażowej, Główna Komisja Arbitrażowa po porozumieniu się z Prezesem Narodowego Banku Polskiego ustaliła, iż zasadniczo dowodem uiszczenia opłaty arbitrażowej ma być — zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie wysokości i trybu uiszczania w postępowaniu arbitrażowym (Dz. U. Nr 15, poz. 60) — egzemplarz D polecenia przelewu.

Jednakże z uwagi na trudności, w jakich znalazłyby się jednostki pozbawione wskutek załączenia do wniosku arbitrażowego jedynego dowodu przelewu, jakim jest dla nich egzemplarz D — oddziały Narodowego Banku Polskiego otrzymały polecenie wydawania — na okres przejściowy — oddzielnych potwierdzeń wykonania polecenia przelewu opłaty arbitrażowej, na formularzu Nr 4200.

W związku z powyższym Gabinet Ministra zwraca uwagę, iż jednostki budownictwa przemysłowego przy uiszczaniu opłaty arbitrażowej mogą żądać specjalnego potwierdzenia wykonania polecenia przelewu.

DYREKTOR GABINETU **Mgr Z. Jamrógiewicz**

4.

PISMO OKÓLNE Nr 35

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

z dnia 31 grudnia 1954 r.

w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania ciągłej inwentaryzacji w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

1. W związku z § 2, pkt. 1 okólnika Nr 1 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego znak KS-I/D-1a z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie stosowania przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego instrukcji dotyczącej zasad i sposobu przeprowadzania ciągłej inwentaryzacji (Biuletyn Bud. Przem. Nr 2, poz. 8), Centralna Księgowość wyjaśnia, że wymienione w nim szczegółowe instrukcje robocze dotyczące zasad przeprowadzania inwentaryzacji metodą ciągłą, powinny być opracowywane wstępnie przez jednostki samobilansujące, w których inwentaryzacja tym systemem ma być przeprowadzana. Opracowania te powinny stanowić dla centralnych zarządów i jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego podstawę do opracowania odrębnych dla każdej z wyżej określonych jednostek samobilansujących instrukcji, o których mowa w § 2, pkt. 1 wyżej wymienionego pisma okólnego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

2. Jednocześnie Centralna Księgowość wyjaśnia, że wobec wprowadzenia przepisów zawartych w pkt. 5 instrukcji w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego, stanowiącej załącznik do okólnika Nr 58 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 29 września 1954 r. straciły aktualność postanowienia zawarte w części V (Inwentaryzacja drewna i materiałów w przechowalniach) instrukcji ramowej w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania ciągłej inwentaryzacji w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego, stanowiącej załącznik Nr 1 do okólnika Nr 1 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego znak: KS-I/D-1a z dnia 8 stycznia 1954 r. w sprawie stosowania przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego instrukcji dotyczącej zasad i sposobu przeprowadzania ciągłej inwenta-

ryzacji (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 2, poz. 8), dotyczące drewna usługowego.

Materiały drzewne znajdujące się w czasie spisu w rusztowaniach, stemplowaniach, deskowaniach itp., tzn. w cyklu produkcyjnym, wchodzą w skład robót w toku i nie podlegają w związku z tym odrębnym spisom z natury jako materiały. Materiały te po rozszalowaniu, rozbiórce rusztowań itp. powinny być zwracane do magazynu za kwitem „Zw".

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

5.

PISMO OKÓLNE Nr 2/ZT

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

ZARZĄD TECHNIKI

i

CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO

z dnia 5 stycznia 1955 r.

w sprawie przeniesienia uchwał Krajowej Narady Aktywu Budowlanego, odbytej w Łodzi w dniu 20 listopada 1954 r. w sprawie podniesienia jakości wykonawstwa i gospodarki materiałowej w budownictwie.

Zarząd Techniki i Centralny Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego w oparciu o rezolucje Krajowej Narady Aktywu Budowlanego w Łodzi, odbytej w dniu 20 listopada 1954 r., polecają przedsięwziąć wszelkie środki w celu pełnego zrealizowania Rezolucji Narady.

Skoncentrowane wysiłki jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego powinny iść po linii:

1) pełnego uświadomienia personelu produkcyjno-technicznego, a zwłaszcza kierowników budów i robót, że osiągnięcie planowanych zadań będzie najpełniejsze i najszybsze przy wciągnięciu całej załogi do walki o wykonanie tych zadań.
2) jak najszybszego uświadomienia załogi i postawienia przed nią konkretnych zadań w zakresie jakości wykonawstwa i oszczędności materiałów, a przez to obniżkę kosztów własnych,
3) ścisłej współpracy ze Związkami Zawodowymi przy realizacji oraz kontroli postawionych zadań.

Krajowa Narada Aktywu Budowlanego postawiła przed budownictwem przemysłowym następujące zadania:

I. Zadania w zakresie wykorzystania doświadczeń przodujących budów

Doświadczenia wskazały, że metoda organizowania wzorowych budów i upowszechniania doświadczeń kierownictw i załóg w przodujących budowach na pozostałe, jest słuszna, gdyż pozwala praktycznie szerokiemu aktywowi nauczyć się nowych metod w organizacji pracy i organizacji produkcji.

Dlatego też kierownictwa jednostek organizacyjnych przy współpracy Związku Zaw. Prac. Budowlanych powinny organizować wzorcowe budowy w każdym zjednoczeniu oraz na bazie osiągnięć tych budów organizować narady dla wykorzystania doświadczeń przodujących załóg.

II. Zadania w zakresie podniesienia jakości wykonawstwa robót

1. Na podstawie konkretnych przykładów przodujących budów Krajowa Narada stwierdziła, że nawet w warunkach trudności materiałowych i organizacyjnych istnieją pełne możliwości wysoko-jakościowego wykonywania robót i rzeczywiście bezusterkowego oddawania obiektów oraz wykończonych kompleksów do użytku, jak również osiągnięcia znacznych oszczędności w gospodarce materiałowej. W związku z powyższym Narada wezwała kierowników budów, personel inżynieryjno-techniczny, pracowników naukowych, majstrów-brygadzistów, rady zakładowe i aktywistów związkowych oraz cały aktyw budownictwa, aby w sposób stanowczy wzmogli walkę o wysoką jakość wykonywanych robót.

2. Podstawowym czynnikiem walki o lepszą jakość powinno być upowszechnienie społecznej międzyoperacyjnej kontroli jakości w każdym miesiącu roboczym, szerokie stosowanie listów gwarancyjnych, protokólarny odbiór robót metodą Skitiowa.

Szczególną opieką ze strony kierownictwa i rad zakładowych otoczyć należy służby kontroli technicznej i podnieść na wyższy poziom ich działalność w oparciu o powszechną społeczną kontrolę jakości wykonywanych robót, przezwyciężając wszelkie objawy tolerancji w stosunku do brakoróbstwa i brakorobów.

3. Ścisłe przestrzeganie obowiązujących warunków technicznych oraz zorganizowanie społecznej kontroli odbioru materiałów i zgłaszanie reklamacji we wszystkich przypadkach materiałów złej jakości, przy czynnym udziale rad zakładowych i instancji związkowych, pozwoli na dalszy poważny postęp w osiąganiu dobrej jakości robót.

4. Równocześnie należy prowadzić systematyczną akcję szkoleniową w celu podwyższenia kwalifikacji robotników oraz organizować masową akcję propagandowo-polityczną wśród załóg, obrazującą znaczenie polepszenia jakości budownictwa dla podwyższenia stopy życiowej mas pracujących.

III. Zadania w zakresie gospodarki materiałowej

1. Zasadnicze polepszenie gospodarki materiałowej na każdym placu budowy i miejscu roboczym uznaje się za podstawowy obowiązek całego personelu inżynieryjno-technicznego, rad zakładowych oraz wszystkich robotników budownictwa.

Robotnicy, kierownicy budów i robót, majstrowie, brygadziści, radcy zakładowi, aktywiści związkowi — powinni pamiętać, że podstawowe oszczędności w gospodarce materiałowej osiąga się na przodujących budowach przede wszystkim przez zaprowadzenie zwyczajnego gospodarskiego porządku przez uporządkowanie magazynów, placów składowych i dróg transportowych na placu budowy.

2. Należy wzmóc wykorzystanie materiałów odzyskowych i odpadowych, a zwłaszcza drewna i stali.

3. Zgodnie z doświadczeniami przodujących budów w kraju dalsze oszczędności przyniesie upowszechnienie metod limitowania materiałów — zwłaszcza limitowanie materiałów dla poszczególnych brygad wg wydanych zleceń roboczych, ze szczególnym uwzględnieniem rozliczenia ilości dostarczonych materiałów metoda Szyszymirowa i Zawiałowa. Niezbędne jest również porównanie limitów z zużyciem obliczonym na podstawie objętości wykonanych robót, zgodnych z księgami obmiaru i wykonanymi zleceniami roboczymi.

4. Poza tym konieczne jest systematyczne i dokładne prowadzenie wszelkiej dokumentacji dla księgowości materiałowej, uwzględniające prawidłowo rozchód materiałowy na poszczególne obiekty i stała kontrola faktycznego zużycia materiałowego.

5. Należy propagować i rozwijać współzawodnictwo o najlepszą gospodarkę i osiągnięcia oszczędności materiałów oraz prowadzić systematyczną akcję wychowawczo-propagandową dla pogłębienia poszanowania własności społecznej i wpojenia zasad racjonalnej oszczędności wśród szerokich rzesz robotników i pracowników budownictwa.

6. Plany zaopatrzenia materiałowego opracowywać należy w oparciu o dokumentację techniczną i obowiązujące normatywy zużycia. W przypadku stwierdzenia zapasów ponadnormatywnych w określonych asortymentach materiałów trzeba wstrzymywać realizację zaopatrzenia.

DYREKTOR CENTRALNEGO ZARZĄDU ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO
P. Salapa

V-DYREKTOR ZARZĄDU TECHNIKI
Inż. Wł. Andrzejewski

6.

PISMO OKÓLNE Nr 6/KC MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN

z dnia 13 grudnia 1955 r.

w sprawie sprostowania omyłek w Części II i IV wydania III Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych.

Departament Kosztorysów i Cen, na podstawie wyjaśnień udzielonych przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów, podaje do wiadomości, że w części II i IV wydania III Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych powstały przy przedrukowywaniu następujące omyłki:

1. W części II, str. 13, poz. 26 powinno być:

Lp	PN B-653 poz.	Wyszczególnienie robót	Jednostka	Robocizna złotych w strefach I	II	III	Praca sprzętu zł	Materiał zł
26	26	Wykonanie, konserwacja i rozebranie drewnianego ustępu, z dołem obmurowanym cegłą, za 1 m² rzutu poziomego mierzonego w zewnętrznym obrysie ścian	m²	81,45	75,30	69,15	—	137,00
		w koszcie robocizny rozbiórka stanowi	27%	22,00	20,35	18,70	—	—

2. W części II, str. 65, poz. 30 powinno być:

B. Gruz ceglany wg obmiaru w stanie zbitym leżący w hałdzie do 6-ciu m-cy (bez okresu zimowego):

	A	B
a) przy odległ. od 2 do 4 km włącznie m³	13.20	14.70
b) przy odległości do 2 km . . . . . . m³	11.90	13.20
c) dopłata za każdy km ponad 4 km m³	1.25	1.35

D. Gruz ceglany wg obmiaru w hałdzie zleżały przez 2 okresy zimowe:

	A	B
a) przy odległ. od 2 do 4 km włącznie m³	15.80	17.60
b) przy odległości do 2 km . . . . . . m³	14 30	15.80
c) dopłata za każdy km ponad 4 km m³	1.60	1.75

3. W części IV, str. 108, § 17, poz. 1 „opis robót" powinien brzmieć:

Za dowóz materiałów na plac budowy, licząc % od sumy kosztu materiałów w całym dziale robót malarskich . . . .

Departament Kosztorysów i Cen prosi o wprowadzenie odpowiednich poprawek w posiadanych egzemplarzach cennika.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. E. Mader**

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone w Biuletynie Min. Bud. Przem. następujące zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego:

Nr 151 z dnia 31 grudnia 1954 r. w sprawie nowelizacji instrukcji wydanych w lutym 1952 r. w przedmiocie postępowych metod produkcji w budownictwie przemysłowym,

Nr 158 z dnia 31 grudnia 1954 r. w sprawie uprawnień do rozrachunku gospodarczego jednostek organizacyjnych podległych zjednoczeniom (przedsiębiorstwom) budowlano - montażowym budownictwa przemysłowego.

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone w Biuletynie Min. Bud. Przem. następujące okólniki Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego:

Nr 78 z dnia 16 grudnia 1954 r. w sprawie rejestracji pism okólnych,

Nr 81 z dnia 27 grudnia 1954 r. w sprawie przepisów dotyczących zakupu żywca oraz mięsa z uboju gospodarczego przez Zakłady Zaopatrzenia Robotniczego.

Nr 83 z dnia 28 grudnia 1954 r. w sprawie katalogu formularzy używanych w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Gabinet Ministra
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N B P
konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 37c z dn. 15.I.55 r. B-6-556
Druk ukończono I.55 r.